

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoE/62/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215220597
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:1215220597.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členov senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Martina Holiča vo veci výkonu rozhodnutia o styku s maloletým dieťaťom: S. X., nar. XX. Y. XXXX, trvalo bytom W.-Q., zast. kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, v prospech oprávneného: Ing. U. X., nar. XX. Y. XXXX, trvalo bytom W. XXXX/XX, W., prechodne bytom F. XXXX/XX, W. - Q., proti povinnej: P. X., rod. W., nar. XX. P. XXXX, trvalo bytom H. XXXX/XX, W.-Q., zast. advokátom: JUDr. Tomáš Plank, Námestie Slobody 10, 811 06 Bratislava, o výkon rozhodnutia vo veci styku s maloletou, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 13. januára 2017 č. k. 14Em/1/2015-660 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie o výkon rozhodnutia zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie v časti zastavenia konania o výkon rozhodnutia odôvodnil právne § 2 ods. 1, § 376 ods. 1, § 390 ods. 1 písm. d/ CMP (zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku); § 355 ods. 2, § 357 písm. a/ CSP (zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku). Vecne dôvodil, že v danej veci je exekučným titulom uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda, o nariadenie predbežného opatrenia, zo dňa 12. mája 2014 č. k. 13P/17/2014-20 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave 23CoP/50/2014-63. V priebehu konania o výkon rozhodnutia Krajský súd Trnava uznesením zo dňa 22. februára 2016 nariadil predbežné opatrenie, ktorým do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej upravil styk otca s maloletou, čím zmenil uznesenie Okresného súdu v Dunajskej Strede č. k. 13P/17/2014-20 z 12.5.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 23CoP/50/2014-63 z 2.10.2014 (správne zo 4.8.2014- pozn. odvolacieho súdu) v časti predbežnej úpravy styku. V priebehu konania o výkon rozhodnutia došlo tiež k rozhodnutiu vo veci samej rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 24. júna 2016 č. k. 10P/42/2016-1387, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22. decembra 2016 v spojitosti s uznesením (správne rozsudkom - pozn. odvolacieho súdu) Krajského súdu v Trnave zo dňa 23. novembra 2016 č. k. 24CoP/44/2016-1473, ktorými súd maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky a upravil styk otca s maloletou. Nakoľko vo veci úpravy styku (otca) s maloletou bolo vo veci rozhodnuté právoplatným meritórnym rozhodnutím, súd prvej inštancie uzavrel, že uznesenia predbežnej povahy, ktorými bol dočasne upravený styk otca s jeho maloletou dcérou, stratili svoju účinnosť a nie sú spôsobilými exekučnými titulmi, na základe ktorých by súd mohol nariadiť ich výkon. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 a § 391 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon (CMP) neustanovuje inak.

2. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený (otec maloletej) s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dôvodil nesprávnym procesným postupom

súdu prvej inštancie, ktorý konanie zastavil napriek tomu, že oprávnenému ešte neuplynula lehota na podanie dovolania voči rozhodnutiu vo veci samej. Okrem toho rozhodnutím vo veci samej sa nezmenil styk oprávneného otca s dieťaťom, spôsob, deň a dĺžka stretávania zostali rovnaké ako v predchádzajúcom právoplatnom predbežnom opatrení. Povinná navyše aj po vydaní rozhodnutia vo veci samej neumožňovala oprávnenému styk s jeho dcérou, o čom oprávnený súd informoval. Bol názoru, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úkonu, ktoré neboli naplnené v zmysle § 386 ods. 2 CSP.

3. Povinná ani kolízny opatrovník odvolacie návrhy nepodali a k odvolaniu oprávneného sa nevyjadřili.

4. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení CSP (ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení) a CMP, účinných od 1. júla 2016.

5. Podľa § 395 ods. 1 CMP, ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 395 ods. 2 CMP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon (CMP) neustanovuje inak; podľa ods. 2 rovnakého ustanovenia na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva iné.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), postupujúc podľa § 395 CMP, pred vecným preskúmaním napadnutého rozhodnutia zisťoval, či odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. a/ CSP), či podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom odvolania (§ 65 CMP), jeho dôvodmi (§ 66 CMP) a zisteným skutkovým stavom veci (§ 376 ods. 2 a § 63 CMP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

6. Podkladom na konanie o výkon rozhodnutia vo veci styku s maloletou Tatianou (exekučným titulom) je uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 13P/17/2014-20 z 12. mája 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 23CoP/50/2014-63 zo dňa 4. augusta 2014.

Uznesením č. k. 13P/17/2014-20 z 12. mája 2014 Okresný súd Dunajská Streda I. otcovi uložil povinnosť maloletej platiť počnúc dňom doručenia tohto uznesenia vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky výživné vo výške 100 eur mesačne, do právoplatného rozhodnutia vo veci samej vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 15P/14/2014 a II. upravil styk otca s maloletou, čím zmenil predbežné opatrenie nariadené právoplatným a vykonateľným uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 17P/278/2012-83 z 11. apríla 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23. apríla 2013.

Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 23CoP/50/2014-63 zo dňa 4. augusta 2014 uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 13P/17/2014-20 z 12. mája 2014 v napadnutej časti úpravy styku potvrdil. Okresný súd Dunajská Streda uznesením č. k. 10P/42/2015-818 z 20. januára 2016 rozhodol predbežným opatrením o dočasnej úprave styku. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka maloletej (povinná), o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 25CoP/7/2016- 843 z 22. februára 2016, právoplatným 1. apríla 2016 (viď č. I. 391 spisu), tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil nariadením predbežného opatrenia, ktorým do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej upravil styk otca s maloletou (stanovením vlastnej úpravy styku otca s maloletou), čím zmenil uznesenie Okresného súdu v Dunajskej Strede č. k. 13P/17/2014 zo dňa 12. mája 2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 23CoP/50/2014-63 zo dňa 2. októbra 2014 (správne 4. augusta 2014 - zrejma nesprávne), t.j. exekučný titul v prejednávanej veci, a to v časti predbežnej úpravy styku. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom č. k. 10P/42/2015-1387 zo dňa 24. júna 2016 rozhodol vo veci samej tak, že maloletú Tatanu zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že táto ju bude zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach; upravil styk otca s maloletou; otcovi maloletej uložil povinnosť platiť výživné na maloletú a povolil mu dlh na zročnom výživnom zaplatiť v mesačných splátkach; vyslovil,

že týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8C/42/2010 zo dňa 25. novembra 2010 (tzv. rozvodový rozsudok) v časti zverenia, vyživovacej povinnosti ako aj v časti styku; uložil rodičom maloletej výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti oboch rodičov podrobiť sa sociálnemu poradenstvu a odbornému psychologickému poradenstvu; matke maloletej uložil povinnosť informovať otca maloletej o školskom prospechu maloletej, o jej zdravotnom stave a o navštevovaných krúžkoch a zároveň návrh otca na uloženie povinnosti matke informovať ho o mieste bydliska maloletej zamietol. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie otec maloletej, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 24CoP/44/2016-1473 z 23. novembra 2016 tak, že o.i. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky potvrdil; v napadnutej časti zastupovania a spravovania majetku rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zastupovať a spravovať majetok maloletej budú obaja rodičia; v napadnutej časti úpravy styku otca s maloletou napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil (stanovením vlastnej úpravy styku); v napadnutej časti výživného a povinnosti matky informovať otca o mieste bydliska maloletej rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22. decembra 2016 (viď č. I. 642 spisu).

Odvolací súd sa zaoberal otázkou, čo je predmetom konania vedeného Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. 10P/42/2015. V tejto súvislosti zistil, že Okresný súd Galanta vo veci sp. zn. 17P/278/2012 začal ex officio konanie o zmene úpravy práv a povinností k maloletej, pričom neskôr preniesol miestnu príslušnosť na Okresný súd Dunajská Streda, kde tomuto konaniu bola pridelená sp. zn. 15P/14/2014. Okresný súd Dunajská Streda spis postúpil Okresnému súdu Bratislava II, ktorý vyslovil nesúhlas s postúpením mu veci. Na to Krajský súd v Bratislave rozhodol, že nesúhlas s postúpením veci je dôvodný a vec bola vrátená Okresnému súdu Dunajská Streda, kde tejto veci bola pridelená sp. zn. 10P/42/2015. Toto konanie bolo spojené s konaním sp. zn. 5P/44/2015 o nariadenie výchovného opatrenia matke ako i s konaním sp. zn. 13P/230/2015 o povinnosti matky informovať otca o maloletej. Podľa § 390 CMP súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak a/ sa exekučný titul dovtedy nestal vykonateľným, b/ exekučný titul bol po nariadení výkonu rozhodnutia zrušený; ak bol exekučný titul zmenený, súd môže pokračovať vo výkone rozhodnutia podľa zmeneného exekučného titulu, c/ výkon rozhodnutia bol súdom vyhlásený za neprípustný, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať, d/ okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik uloženej povinnosti, e/ došlo k splneniu povinnosti, f/ došlo k uskutočneniu výkonu rozhodnutia.

Predmetom konania v prejednávanej veci je výkon rozhodnutia týkajúci sa úpravy styku oprávneného so svojou dcérou (maloletou S.). Keďže exekučný titul v danej veci (uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 13P/17/2014-20 z 12. mája 2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 23CoP/50/2014-63 zo dňa 4. augusta 2014) je dočasnej povahy, jeho trvanie je obmedzené, a to buď do rozhodnutia vo veci samej, kedy dochádza k trvalej úprave pomerov (v tomto prípade styku), alebo do ďalšieho rozhodnutia dočasnej povahy, t. j. neskôr vydaného predbežného opatrenia (resp. v súčasnosti už neodkladného opatrenia), kedy sa však už vyžaduje i osobitný výrok o zrušení dovtedajšej dočasnej úpravy pomerov. Ako vyplýva z vyššie priblíženej chronológie rozhodnutí týkajúcich sa úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej, v priebehu konania došlo k vydaniu oboch druhov takýchto rozhodnutí. Právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej zanikli účinky exekučného titulu v prejednávanej veci, ktorý je (resp. bol), len úpravou dočasného charakteru, a preto súd prvej inštancie správne s odkazom na § 390 písm. d/ CMP konanie o výkon rozhodnutia zastavil. V prípade nedodržania povinnosti matky plynúcej jej z meritornej úpravy styku rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/44/2016-1473 zo dňa 23. novembra 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22. decembra 2016, bude nutné (pri preukázaní pravdivosti takéhoto tvrdenia oprávneného) uskutočniť výkon rozhodnutia na základe predmetného rozsudku (ak medzičasom nedôjde k jeho zmene) a nie na základe exekučného titulu v prejednávanej veci, a to buď na základe návrhu účastníka konania (§ 376 ods. 1 CMP) alebo konaním súdu z úradnej povinnosti (§ 376 ods. 2 CMP).

Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Potvrdenie sa týkalo i čiastkového výroku uznesenia o trovách konania, kde takisto nebol dôvod nesúhlasiť so záverom súdu prvej inštancie.

7. O nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 58 a § 391 CMP), o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh (§ 57 CMP) a ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacieho konanie (§ 396 ods. 1 CSP).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol na návrh podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže v mimosporových konaniach

upravených týmto zákonom platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP), každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil, CMP síce v § 53 až 55 CMP pripúšťa výnimky, aplikácia ktorých však v predmetnej veci neprichádzala do úvahy.

8. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§77 CMP)